

Aicinājuma piedzīvojums II - Ceļvedi jaunajiem ērgļiem

Un Viņš uzkāpa kalnā un aicināja pie sevis tos, kurus vēlējās, un tie nāca pie Viņa. Un Viņš iecēla divpadsmit, lai tie būtu kopā ar Viņu un tiktu sūtīti sludināt un lai tiem būtu vara izdzīt ļaunos garus (Mk 3:13-15). "Aicinājums? Kas...? Es? O, nē, nē... Es gribu apprecēties, ziniet... lai man būtu bērni un tā tālāk..."

12.04.2024

Un Viņš uzkāpa kalnā un aicināja pie sevis tos, kurus vēlējās, un tie nāca pie Viņa. Un Viņš iecēla divpadsmit, lai tie būtu kopā ar Viņu un tiktu sūtīti sludināt un lai tiem būtu vara izdzīt ļaunos garus (Mk 3:13-15).

"Aicinājums? Kas...? Es? O, nē, nē... Es gribu apprecēties, ziniet... lai man būtu bērni un tā tālāk..."

Mani ļoti uzjautrināja tā 15 gadus vecā zēna atbilde, kad es viņam jautāju par viņa aicinājumu. Viņš bija pārsteigts par manu reakciju, bet es nevarēju atturēties no skaļiem smiekliem par atklāsmi, ka viņu interesē "*bērni un tamlīdzīgi*". Viens bija skaidrs: viņš nezināja, ko nozīmē aicinājums.

Patulkojums no latīņu valodas "Vocare" nozīmē aicinājumu - un jā, pat tiem, kam ir "*bērni un tamlīdzīgi*", ir aicinājums. Pārpratums ir izplatīts. Gadsimtiem ilgi šis vārds bija sinonīms reliģiskajam aicinājumam vai aicinājumam uz iesvētībām. Saskaņā ar šo mentalitāti tie, kam ir aicinājums, bija aicināti kļūt par priesteriem vai mūkiem, mūkiem vai mūķenēm, bet tiem, kam nebija neviena no šiem aicinājumiem, bija tikai "*bērni un lietas*", bet nebija aicinājuma. Paldies Dievam, panorāma mainījās, un tagad ir vispār pieņemts, ka arī tiem, kam ir "*bērni un tamlīdzīgi*" ir aicinājums.

Kāds priesteris draugs reiz jautāja manas domas par pašreizējo "*aicinājumu krīzi*" Baznīcā. "*Kāpēc mums ir mazāk aicinājumu?*" Baznīcā vienmēr ir bijis aicinājums katram no tās bērniem, - paskaidroju es. Problēma ir tā, ka aicinājumi ir jāatklāj, jāpieņem, jāizdzīvo un

jāīsteno. Kā lasām Evaņģēlijā, Jēzus "aicināja pie sevis tos, kurus Viņš vēlējās", bet tad viņiem bija jāpieņem aicinājums sekot mūsu Kungam.

Tā drīzāk varētu būt "*dāsnuma krīze*", nevis "aicinājuma krīze". Tas skar ikvienu vidi, ikvienu valsti, ikvienu iestādi. Ja trūkst uzticības laulībai, kurš gan varētu brīnīties, ka trūkst uzticības celibātam? Ja trūkst uzticības starp laulātajiem, kurš gan var būt pārsteigts par uzticības trūkumu tajos, kas aicināti uz konsekrēto dzīvi?

Daži var domāt, ka problēma ir "*Baznīcas ļaudis*", un ar to viņi saprot galvenokārt priesterus, mūķus un mūķenes. Pēc divdesmit gadsimtiem daži cilvēki to joprojām nav sapratuši. '*Baznīcas ļaudis*' nozīmē ikvienu kristītu cilvēku. Tomēr viņiem ir taisnība: Baznīcas ļaudis ir problēma.

Iespējams, jums ir pazīstams populārs stāsts par ērgļu mazuļi. Kādā no pārgājieniem, ganot ganāmpulku, zemnieks atrada ērgļa ligzdu. Viņš paņēma no ligzdas olu un ielika to kopā ar citām olām, uz kurām sēdēja viena no viņa vistām; ar laiku ērgļu cālis izšķīlās kopā ar citiem mazuļiem. Drīz ērglēns iemācījās savu adoptētāju ieradumus, staigāja pa pagalmu, ēda tārpus un kukurūzu un lēkāja tāpat kā pārējie. Viņš pat sāka uzdrošināties veikt garākus lēcienus, uzkāpt uz kāda staba un nokrist uz zemes, kliegdam no lepnuma, gluži tāpat kā citi drosmīgie cāļi.

Bet kādā dienā debesīs pacēlās putna ēna. "*Kas tas ir?*" viņš jautāja. Gudra vista atbildēja: "*Tas ir ērglis, kas lido majestātiski, bez pūlēm. Bet vairs neskaties uz to! Neskaties uz to, jo mūsu dzīve nav tāda kā viņas, mūsu dzīve ir tepat, kūtī.*" Un viņš teica: "Tu esi ērglis.

Dažās versijās stāsts ir par zemnieku, kurš, aplūkojot sava majestātiskā ērgļa lielos spārnus, bija pārsteigts, ka tas vēl nav iemācījies lidot. Putns visu mūžu bija pavadījis iesprostots. Tāpēc zemnieks paņēmis ērgli rokās un aizvedis to uz netālu esošo kalnu. Tur viņš norādīja uz debesīm un teica: *"Tu esi ērglis. Tu piederī debesīm, nevis zemei. Atver spārnus un lidot!"* Bet putns nekustējās. Viņš paskatījās uz vistām, kuras baroja, un atlēca atpakaļ, lai atkal pievienotos tām. Cilvēks mēģināja vēlreiz: *"Paskaties uz saviem spārnem, savu knābi, savu izmēru. Tu neesi vista! Tev nevajadzētu pazemot sevi, rīkojoties kā tie cāļi. Izplesiet spārnus un lidojiet!"* Bet jaunais ērglēns tikai vēl vairāk apjuka, sastapies ar šo prasīgo izaicinājumu. Pēc viņa acu skatiena bija skaidrs, ka viņa vienīgā vēlme ir atgriezties savā drošajā kūtiņā.

Lauksaimnieks nepadevās. Viņš aizveda ērgli uz ļoti augstu kalnu. Virsotnē viņš vēlreiz pacēla ērgli un, izpletis rokas, parādīja viņam spožo rīta sauli, uzmundrinoši sakot: *"Tu esi ērglis. Tu esi dzimis, lai brīvi plīvotu, lai lidotu pret sauli. Tu vari pārvarēt milzīgus attālumus un pārvaldīt vēju un straumes. Nebaidies. Atver spārnus un lidojiet."* Ērglis, sajūsmināts par skatu no virsotnes augstumiem, par krāsaino ainavu zem viņa nagiem, par gaismas pārpilnību un jo īpaši par citu majestātisku ērgļu klātbūtni, kas plosījās skaidrās debesīs, lēnām atvēra savus lielos spārnus.

Un viņi devās vēja brāzmās. Ar pūlēm, kas nebija lielākas par spārnu izstiepšanu, viss viņa ķermenis sāka pacelties augšup. Viņš nobijās un ātri aizvēra spārnus, lai atkal nogāztos atpakaļ uz zemes un ar nagiem satvertu akmeņus. Taču kaut kas bija mainījies. Tagad viņš zināja, ka var

lidot. Viņš atkal izstiepa spārnus līdz pilnam to garumam, vienu reizi ar tiem aizplikšķināja un ar triumfējošu saucienu atlēca no zemes. Viņš sāka lidot - arvien augstāk un augstāk.

Stāsts vēsta, ka ērglis tikai vienreiz atskatījās. Viņš lidoja garām zemniekam, izzīmējot elegantu apli un kliedzot majestātisku saucienu, lai pateiktos cilvēkam, kurš ļāva ērglim *klūt par* to, kas viņš vienmēr ir bijis.

Ērglim varēja būt vieglāka dzīve kūtiņā. Galu galā tur bija daudz kukurūzas, daudz kompānijas un nekāda stresa. Kā ērglim starp vistām viņam būtu bijusi ļoti ērta dzīve, jo, būdams lielāks par vidējo fermas putnu, viņš varēja izvēlēties labāko kūts stūri un baroties ar labākajiem tārpiem.

Jā. Viņš varēja dzīvot vieglāk, bet ne laimīgāk.

Atgriezoties pie šī aicinājumu trūkuma, vai nevarētu būt tā, ka Dievs *sūta* Savai Baznīcai ērgļus, bet tie spītīgi dod priekšroku kurpju precēm? Vai nav tā, ka ir pārāk daudz ērgļu, kas ir *atkāpušies*?

Vai nav tā, ka viņi nekad nav apstājušies, lai apsvērtu savu spārnu garumu, to dažādās krāsas, formas un izmērus? Vai nav tā, ka viņi nekad nav domājuši, ka varētu atšķirties no pārējiem mājputniem, kas viņus ieskauj? Varbūt viņi vienkārši nezina!

Daži jaunie ērgļi paliek *cāļi* nevis tāpēc, ka vēlas palikt pagalmā, bet gan tāpēc, ka nekad nav vēlējušies aizlidot. Viņi ir kopā ar pārējām vistām nevis tāpēc, ka ir teikuši "nē" kļūt par ērgļiem, bet gan tāpēc, ka nekad nav teikuši "jā", un kūts bija noklusējuma pozīcija. Ir cilvēki, kuri neseko savam aicinājumam nevis tāpēc, ka viņi saka Dievam "nē", bet

tāpēc, ka viņi nekad nav teikuši
Viņam "jā".

Daži baidās lidot vai, visticamāk,
avarēt. Bet jūs, iespējams, esat
redzējuši putnus, kas mācās lidot.
Viņi visu mūžu pavadītu, spārnus
plīvojot, ja vien mātes viņus
neiedrošinātu - un dažkārt pat
nemudinātu - veikt lēcienus. Viņi
nevar iemācīties lidot ar pirmo
mēģinājumu un bez skrāpējumiem.
Lai paceltos debesīs, jums ir riskēt un
uzticēties vējiem (Svētajam Garam).

Šajās lappusēs jūs atradīsiet grāmatu,
kas īsās nodaļās izklāstīta, lai to
ņemtu līdzī savai lūgšanai: ceļvedi
jaunajiem ērgļiem, lai sāktu pacelties
augstumos.

*"Neplīvojiet kā vista," rakstīja svētais
Hosemārija, "kad varat pacelties
ērgļa augstumā."*

Svētā Marija, Apustuļu Karaliene,
Labā Padoma Māte, Gudrības

Sēdeklis, Kunga Kalpone, lai šīs lappuses palīdz jaunām dvēselēm, jauniem ērgļiem, lūgties par savu aicinājumu, sarunāties ar Dievu par savu aicinājumu un lūgt žēlastības, kas nepieciešamas, lai atbrīvotos no bailēm, lai plaši atvērtu savus spārnus, ķertu Svētā Gara vēju straumi, atbrīvotu savus nagus no koku zariem; skatīties uz sauli (Dieva Dēlu) un lidot, pacelties; iemīlēties krāšņajās debesīs, krāšņajos skatos un Debesu tuvumā; slīdēt pāri šīs pasaules vētrām un nekad nepārstāt lidot uz augstumiem, arvien augstāk un augstāk; nekad nepadoties, nekad vairs neapmierināties ar viduvēju plīvurēšanu, līdz viņi atradīs atpūtu Tev, Māte, un Tavā Dēlā, pie Tēva, Svētajā Garā. Amen.

lv-lv/article/aicinajuma-piedzivojums-ii-celvedi-jaunajiem-ergliem/ (14.04.2025)